

Frank Jensens tale ved Folketingets åbning

Taler

Frank Jensen
Medlem af Folketinget for
Socialdemokratiet

Dato

10. september 2003

Sted

Folketinget

”Der må da komme noget, der er bedre – der må da komme noget, der er bedre”. Sådan synger Niels Hausgaard om ægteparret, der aften efter aften foran fjernsynet hele tiden håber på, at der må komme noget, der er bedre. Til slut må de med sort skærm konstatere, at det kom der altså heller ikke den aften.

Sådan tror jeg, mange havde det i tirsdags, da statsministeren gennemgik regeringens planer for den kommende folketingsamling: Nu må der snart komme noget, der er bedre. Men som ægte-parret foran fjernsynet måtte vi konstatere, at heller ikke i denne åbningstale kom der noget bedre. Koger man statsministerens tale ned, så bliver der jo kun en lille bouillonterning tilbage, uden me-gen kraft. Talen kunne ligeså godt være holdt af Venstres leder i opposition, som om han ikke regerer, ikke påtager sig lederskabet.

Vi var måske advaret. Venstres ordfører Jens Rohde var jo for nylig ude med en melding om, at vi har en slidt regering.

Statsministeren forsøgte i åbningstalen at skabe logik i den værdi- og kulturkamp, regeringen har indledt. Indtil nu har det været en gang bragesnak. Der har indtil nu været for meget ”Life of Brian” over det.

VK-regeringen er under dække af at gøre op med eksperter, smagsdommere og de venstreorienterede i gang med at gennemføre en politik præget af ensretning og selvtilstrækkelighed. Regeringen gør op med gode danske værdier som ordentlighed, mangfoldighed og frisind. Regeringens værdikamp har indtil nu været gennemsyret af en magtfuldkommenhed og beruselse af dets højreorienterede flertal med Dansk Folkeparti.

Der hvor værdikampen kunne gøre størst nytte lige nu, ser ud til at være i statsministerens eget bagland. Noget tyder i hvert fald på, at stribevis af Venstrefolk ikke kender de sande værdier. De værdier, statsministeren talte om i sin Grundlovstale for ikke så længe siden, hvor han gik til kamp mod kammerateri, vernetjenester og magtfordrejning. Hr. statsminister, det er som sagt farligt at kaste med sten, hvis ens rådhus er af glas og placeret i Farum eller Greve. Se at få ryddet op i dit eget hus, statsminister.

Vi Socialdemokrater deltager gerne i en reel værdikamp. Det har vi er i øvrigt altid gjort. Skabelsen af det danske velfærdssamfund har været en lang værdikamp for Socialdemokratiet. Oftest med de nuværende regeringspartier som modspillere. For os Socialdemokrater handler værdierne om den enkelte!

Socialdemokratiets mål handler ikke om samfundet eller om verden – det handler om mennesket. Vores vision er, at ethvert menneske får mulighed for at virkeliggøre sin drøm om et godt liv.

Fællesskabet er ikke et mål. Det er et middel – men et meget vigtigt middel – til

at skabe de bedst mulige betingelser for, at ethvert menneske kan leve et godt liv. Det gælder i Danmark som i resten af verden, at forudsætningen for at skabe muligheder for alle er frihed, lighed og fællesskab. Det er de tre værdier, som det danske velfærdssamfund bygger på. Dem står vi fast på. Men vi står ikke stille.

Frihed handler også om, at den enkelte har handlemuligheder og reel indflydelse på sit eget liv.

Lighed handler også om at respektere den andens lige ret til at leve sit måske meget anderledes liv. Fællesskab handler også om, at vi hver især bidrager til og tager ansvar for fællesskabet.

Vi siger ja til frisind og internationalt udsyn. Ja til et stærkt demokratisk fællesskab i Danmark og i Europa. Ja til at investere i fremtiden i stedet for at sno den op.

Venstre markedsførte sig i valgkampen som dem, der kunne give mere velfærd og lade os betale mindre for det. Man skulle bare gøre op med socialdemokratisk betontænkning og lade driftige Venstrefolk komme til. Ude i hver enkelt kommune og amt ved de af bitter erfaring, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de løfter, regeringen har givet borgerne på kommuners og amters vegne, og de midler, regeringen har givet til at indfri løfterne.

Folkeskolen får ikke midler til at leve op til de store mål – tværtimod. 43% af kommunerne planlægger nedskæringer på skoleområdet til næste år.

Der er stadig for mange stopure i hjemmehjælpen – der skæres ned på tildelingen af hjemmehjælp til ældre.

Der ligger stadig ældre patienter på gangene på nogle sygehuse. Skævvridningen af sygehusom-rådet fortsætter dag for dag med de medicinske patienter som tabere.

Samtidig har regeringens nedskæringer på finansloven ramt hårdt på den internationale bistand og på den hjemlige miljøpolitik, på uddannelse og forskning og på kulturområdet.

Regeringen snakker uden om nedskæringerne og den arbejdsløshed, de trækker med sig.

Lad mig gøre det klart, hvor skillelinien mellem os og den nuværende regering går. Den handler ikke – som Venstre ynder at påstå – om, hvorvidt mennesker skal være frie eller ej. Nej, forskellen mellem vores og regeringens politik handler om, hvordan vi sikrer frihed. Er frihed for den enkelte noget, vi som samfund i fællesskab skal arbejde for – eller er det alene markedet, som skal sikre friheden? Skal vi være borgere i samfundet Danmark, eller skal vi være kunder i butikken Danmark? Det er den grundlæggende skillelinie. Der er for meget kunde og for lidt borger i regeringens frihedsidealer.

Det er en forskel, som gør en forskel. Det handler om, hvorvidt vi selv kan skabe vores fremtid. Hvorvidt Danmark skal føre en offensiv og langsigtet investeringspolitik – eller vi blot er henvist til at sejle op og ned ad de internationale konjunkturers bølgedale. Det handler om, hvorvidt vi skal

investere i fremtiden – eller vi skal sende regningen videre til næste generation.
Hvad er det, den nuværende regering gør?
Regeringen sender regningen videre til næste generation. De har taget et stort
pauselån!

VK-regeringen er i færd med at formøble, ikke blot det overskud vi opbyggede i
løbet af 90'erne, men også det vi skal leve af i fremtiden.

Statsministerens åbningstale var en tynd kop te, når det drejer sig om at finde
konkrete svar på de store udfordringer, det danske samfund står over for.
Statsministeren er åbenlyst glad for begrebet ”Noget for noget”. Lad os tage
statsministeren på ordet og gøre det konkret for den enkelte dansker:

- Nu har Ismarel passet sin skole og gjort som mor og far har sagt. Så må
samfundet sørge for hun får en praktikplads – noget for noget.

- Lis og Per har fået barn. De deles om barslesorloven, men vil begge gerne
tilbage til deres job efter 6 måneder. Samfundet har brug for deres arbejdskraft,
som henholdsvis tandlæge og maskinmester, og Lis og Per har brug for
pasningsgaranti – noget for noget.

- Bent er 67 år og skal til genoptræning efter en diskusprolaps. Han har været
arbejdsmand, siden han var 16 år og betalt sin skat. Nu må samfundet sikre den

genoptræningsplads – noget for noget.

Men nej, sådan skal statsministerens ”noget for noget” – filosofi ikke forstås. Det er ikke rettig-heder og pligter i samfundet. Hvad det så egentlig er, svæver med vinden, og tilpasses retorikken.

Vi har et samfund, vi kan være stolte af – og statsministeren havde også travlt med at indkassere de store fremskridt, Danmark gennemgik under SR-regeringen. Men sandheden for denne succes i 90'erne var, at vores land hele tiden skal udvikles. Og regeringens kurs afsporer den nødvendige udvikling. Der er syv områder, hvor Socialdemokraterne vil gøre en ekstra indsats:

- Vi vil skaffe 15.000 flere job her og nu.
- Vi vil have flere lærere, IT og nye bøger i folkeskolen.
- Vi vil investere 2 mia. kr. ekstra i uddannelse og forskning.
- Vi vil sikre bedre tid i ældreplejen.
- Vi vil skaffe flere læger og sygeplejersker til de svageste patienter på hospitalerne.
- Vi vil stoppe nedskæringer på natur og rent vand.
- Vi vil indføre et loft for prisen på børnepasning - en maxtakst på 1.000 kr. pr. barn pr. måned.

Vi vil investere massivt med 2 mia. kr. ekstra om året de kommende år til forskning og uddannelse og sikre, at vore uddannelser altid er af høj kvalitet med indbygget fremtid. Det skal ske gennem udviklingskontrakter med alle dele af uddannelsessektoren. Der skal opstilles krav og klare mål-sætninger, så større

bevillinger følges af højere kvalitet.

Derfor foreslår Socialdemokratiet, at man laver en ny national tre-års plan for forskning og uddannelse. Erhvervsliv, organisationer, lærere og studerende bør inddrages. Og vi opfordrer regeringen til en bred politisk aftale.

Statsministeren brugte meget tid på skolen i åbningstalen – af gode grunde. Men det billede statsministeren tegnede af en skole med rundbordspædagogik og ”hvad synes du selv” – tilgang til børnene, er ikke det billede jeg kender fra mine egne børns skolegang på Skansevejens skole i Nørresundby.

Og ingen vil vel forsvare det skræmmebillede af en skole som statsministeren tegnede – så hvorfor den negative kampagne – hr. statsminister?

Det er jo nok ikke vores evner til at klare os i Trivial Pursuit – med paratviden – som vi skal sikre vores fremtidige velfærd med.

Folkeskolen skal være det bedste tilbud til alle børn på tværs af sociale og etniske skel. Den er fundamentet for al god uddannelse og for et godt fællesskab.

Vi ønsker, at vores børn skal lære mere i folkeskolen. Det kræver ro i klassen, stor faglighed og kvalitet, opbakning fra forældrene og klare mål for den enkelte elev. En god skolegang er helt afgørende for at modvirke negativ social arv.

Danmarks fremtid afhænger af, hvordan vi behandler børnene i dag.

I de kommende år får vi 30.000 flere elever i skolen. Finansministeren har jo den løsning, at de bare skal proppes ind i klasserne uden ekstra lærere – som finansministeren har sagt det: ”Børnene har godt af at få flere klassekammerater”. Vi vil ansætte 3.000 ekstra lærere i folkeskolen, så vi kan sikre en høj kvalitet og undgå, at der bare proppes endnu flere børn i klasserne.

Vores børn skal lære at læse i skolen og suge ny viden til sig. Derfor nytter det ikke noget at give dem lasede bøger med forældet indhold. Undervisningsmaterialerne skal være tidssvarende og moderne, og vores børn skal lære at bruge computere som en fast del af folkeskolen

I adskillige år er skolen et af omdrejningspunkterne i børnenes liv. Derfor skal skolen selvfølgelig være et rart sted at være. Mange skoler har akut brug for renovering. Det kan vi lige så godt få gjort noget ved nu, hvor vi desværre har mange ledige bygningshåndværkere.

Der er brug for en ganske særlig indsats og et kvalitetsløft af skolen i de områder, hvor vi skal in-tegrere mange tosprogede elever. Vi må bremse flugten fra den lokale folkeskole i de områder, hvor danske forældre i dag føler sig tvunget til at flytte deres børn og deres engagement ud af folkeskolen og over i de private tilbud.

Vi ved, at mange børn har svært ved at koncentrere sig om indlæring, hvis de ikke også får op-trænet de praktiske og fysiske færdigheder – og får ordentlig mad. Det er et naturligt krav til både folkeskole og børnepasningstilbud, at der er en god frokostordning for alle børn.

Mere end 50 mennesker om dagen har mistet deres arbejde siden VK-regeringen tiltrådte. Det er dramatisk og meget foruroligende. Mange er blevet tvunget til at trække sig tilbage fra arbejds-markedet - mere end 30.000 flere er blevet arbejdsløse. Regeringens passivitet bekymrer os dybt. Det samme gør regeringens letsindige forhold til statens finanser. Regeringen gør Danmark og danskerne unødigt sårbar med risiko for økonomisk krise og massearbejdsløshed.

Regeringen overlader den arbejdsløse til sig selv – det er blevet et privat problem i VK-regeringens Danmark. VK-regeringens angreb på de supplerende dagpenge vil forhindre lønmod-tagere i at tage deltidsjobs, og således kun føre til stigende ledighed og endnu større udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Danskerne har alle forudsætninger for at klare sig godt i den internationale konkurrence. Men vi skal - her og nu - udnytte og befæste denne styrkeposition. Vores mål om en senere og mere gradvis tilbagetrækning, og om at få indvandrere integreret langt bedre vil med sikkerhed mislykkes, hvis vi bliver ved med at lade stå til over for den stigende arbejdsløshed. Der skal også gøres langt mere i integrationsindsatsen, og den umenneskelige lave og integrationsmodvirkende start-hjælp skal fjernes.

Arbejdsløshed skal vi selv bekæmpe. Socialdemokraterne har allerede fremlagt en 5-punktsplan, der her og nu skal skabe mindst 15.000 nye jobs.

De fleste ældre klarer sig selv og har en god tilværelse. I de kommende år får vi flere pensionister, der udover folkepensionen har gode pensionsordninger. Socialdemokraterne vil forbedre økonomien for dem med forholdsvis små supplerende indtægter.

Vigtigere end pengene er imidlertid, at omsorgen er god, hvis helbredet svigter. Her lovede VK-regeringen jo store forbedringer op til sidste valg. Efter valget er der da også blevet bevilget 500 mio. kr. til ældreområdet. Men forleden kunne TV2 bringe tal fra kommunerne, der sort på hvidt viser, at der ikke er kommet flere plejehjemstimer til de svage ældre. Men regeringen har fyret 500 mio. kr. af!

Men mange svage gamle, der har brug for hjælp, oplever, at der er blevet mindre tid i ældreplejen. Selv om de borgerlige partier i valgkampen lovede opgør med stopurstyranniet, så er der mange eksempler på, at det er blevet mere udbredt. Hvorfor? Fordi det er nødvendigt for at gennemføre tvangsudbud til private virksomheder. Der er brugt hundredvis af millioner kroner på ideologisk begrundet bureaukrati for at lave udbud også der, hvor få eller ingen private virksomheder var interesseret, og hvor uhyre få borgere ønskede det. De aller fleste penge er endt op i bureaukrati – ikke i bedre pleje til de ældre.

Hver eneste krone kunne være brugt til at forbedre kvaliteten af den kommunale hjemmehjælp!

Men i stedet oplever vi stressede hjemmehjælpere, der har ikke tid til den omsorg, der kan få hverdagen til at hænge sammen. Det er forkert. Omsorg og samtale skal være en naturlig del af hjemmehjælpen. Det kræver mere tid i hverdagen.

Regeringens skandale på ældreområdet tårner sig op måned for måned. Vi forventer, at Rigsrevisionen meget snart kaster sig over den skandale. Tænk hvor mange hjemmehjælpstimer vi kunne få for 500 mio. kr.

På sygehusområdet bildte Venstre folk ind, at de kunne løse problemerne med den såkaldte Akti-vitetspulje. Men hvor er Venstrefolkene henne, når det nu kommer frem, at det er de svækkede ældre medicinske patienter, der lades i stikken, som ligger på gangene og som ikke får den nødvendige pleje. De kan ikke tage til genmæle. De har ikke stærke organisationer i ryggen.

Langt størstedelen af patienterne på vores sygehuse er netop akut indlagte patienter. Har de haft glæde af regeringens sundhedspolitik? Hvad var det nu lige VK-partierne stillede i udsigt op til og lige efter valget; væk med ventelister og ind med et effektivt sundhedsvæsen – bare man slap de frie og liberale kræfter løs.

Regeringens ideologiske korstog om frit valg baner vejen for flere og flere

private sygehuse og dækker over, at der reelt sker nedskæringer i disse år. På trods af regeringens løfter på sygehus-området, så er sandheden mange steder, at der er færre penge til rådighed.

Der flyttes ressourcer væk fra de afdelinger, hvor syge mennesker er indlagt for at blive raske.

Den udvikling vil vi vende. Det er ikke et velfærdssamfund værdigt, at afkræftede patienter skal ligge på gangene uden tilstrækkeligt personale til at tage sig af dem. Det må aldrig ende der, hvor vi skal være utrygge ved at vores forældre og bedsteforældre bliver indlagt for at komme til hæg-terne igen.

Vi vil i Socialdemokratiet genoprette situationen på de hårdt pressede afdelinger. Vi vil til at starte med afsætte 200 mio. kr. til bedre faciliteter samt flere læger og sygeplejersker, der hvor behovet er.

Men der er andre problemer i sundhedsvæsenet, som vi skal gøre noget ved: Vi skal styrke det forebyggende arbejde. Vi skal have skabt et trygt alternativ til de sygehuslukninger, som regeringens nedskæringer fører med sig.

Socialdemokraterne har med vores finanslovsudspil vist, hvordan der skal investeres i fremtid og velfærd. Hvordan vi kan lette skatten på arbejde udover, hvad regeringen har præsteret. Og hvordan vi kan finansiere det hele krone for

krone ved en mere fair fordeling af regningerne. Pengene skal hentes, hvor der i dag ikke betales efter evne. Hvor de store gevinster scores til lav eller ingen skat. Hvor der spekuleres mod statskassen ved at jonglere med fradrag. Og hvor vi forsømmer at sætte multinationale selskaber ordentligt i skat.

Socialdemokratiet vil investere i fremtiden uden at sende regningen videre til næste generation.

Det er på tide at gøre op med regeringen og dens mørkemænd. Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vil gerne skrue tiden tilbage. Egentlig troede vi, det var til Morten Korch's 50'ere. Men den såkaldte kulturkamp har vist, at de stræber mod et dunkelt sted før oplysningstiden. Det er en stor opgave, de har påtaget sig – ja, heldigvis en umulig opgave. Derfor er det ikke så sært, at regeringen allerede er ved at køre træt. Når man står her, og ser ud over regeringen, er der meget forandret siden statsministeren præsenterede regeringen, som sit "Dream Team" for under 2 år siden.

Udsigterne for den folketingssamling vi nu tager hul på er ikke lyse. Det vil være en nedskærings-dagsorden i den danske velfærd. Der findes en anden dagsorden for vores fremtid.

Det kræver et nyt ansvarligt lederskab, der er parat til at investere i fremtiden uden at sende regningen videre til næste generation. Vi er parate til at tage fat med det samme

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ordfoerertale-ved-aabningsdebatten-2003>